

אמא

אני יושבת
מנסה לכתוב,
יש לי כל כר
הרבבה, ארכ^ת
מתתקשה לחבר
את המילים,
הרגשות.
לימדת אותן
שהחיים יפים,
שחיים רק פעם

אחת, ולכן צריך למצות כל רגע, לימדת אותן לטרוף את החיים.

תמיד דאגת לכולם, שניהיה שמחים, היה חשוב לך שנהייה גדולת
ומאהודת, הצלחת בגודל יחד עם אבא לשאיר את כולנו קרובים,
הצלחת להעביר את התהוושה שלא משנה מה נעשה תמיד תהיי פה
בשבילנו. שנייכם ניחנתם בשמחת חיים, צחוק מתגלgal ואהבה אין
סופית ללא תנאים.

אהבת לספר לנו על העבר שלך, נוסטלגיית. אהבת תМОנות שמספרות
סיפור ואהבת לקרוא, קראת המון ונכנסת לסיפורים ולחיבים של אנשים
אחרים מトーך אמפתיה והבנה של כאב והכללה. נכנסת לב של כל כר
הרבה אנשים עם טוב ליבך ופשתות אמיתית.

במהותך הייתה מטפלת בנשמה, בחדר יולדות, בגין, במרפאה ובבית,
מלאה בדאגה וاكتיפות, נתינה מהלב עם אנרגיה חיובית ומרגיעה.

הויה צבעונית אופטימית ומוחדרת, אהבת הרפטקאות ובכל הזדמנות
הויה הראשונה לקפוץ על המזיה ו למצות אותה בהנאה.

כמה חזקה הייתה אמא, כל כר הרבה כוחות היו לך. הגיע הזמן לנוח,
סבלת מספיק. אנו נפרדים מאמא אהובה בכאב גדול, עוד כמה
ימים תחגgi עם אבא את יום הולדתנו, בשמחה ואהבה בדיקן כמו
שאת.

מיה

